

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה תש"ף

שיעור מחנכת לחטיבה העליונה

מטרות:

1. היכרות עם סיפור של חלל- רס"ן גוני הרניק ז"ל.
2. הבנה כי הגנה על הארץ משמעותה גם הגנה על החברה, על דמותה ואופייה.
3. הבנה כי יום הזיכרון לחללי צה"ל מביא עמו צו "עשה" עבורנו- לחזק את החברה בה אנו חיים להיות סולידרית וטובה יותר.

למחנכת: בשיעור הקרוב נבקש להעניק משמעות ועומק נוסף ליום הזיכרון לחללי צה"ל עבורנו ועבור התלמידים. נרצה להעביר את המסר כי החברה שלנו מורכבת מפרטים שלבחירות שלהם יש משמעות- גם בהקשר של השירות הצבאי, ההגנה והבטחת קיומה של מדינת ישראל, וגם בהקשר של חיי היומיום. כדי שחיינו יהיו ראויים לזכרם של הנופלים, עלינו לדאוג שהחברה שלנו תהיה מקום שטוב לחיות בו דרך המעשים והבחירות שלנו כפרטים.

אם יש בכיתה תלמידים\ות ממשפחות שכולות- חשוב לתת להם מקום בדיונים, ולהקדיש זמן במפגש הכיתתי לסיפור האישי שלהם, אם ירצו לשתף אותו עם הכיתה.

מהלך השיעור:

- חלק א' - סיפורו של רס"ן גוני הרניק ז"ל + דיון- 20 דק'
- חלק ב' - "רקמה אנושית אחת"- 10 דק'
- חלק ג': חיזוק החברה ביומיום שלנו- 15 דק'

חלק א' - על מה אנו מגינים? סיפורו של רס"ן גוני הרניק ז"ל (20 דק')

אמרו לפתיחה: בשיעור הקרוב נכיר סיפור של לוחם, שאפשר לקחת ממנו הרבה גם לחיים שלנו היום.

במצגת: שקופיות 1-10: סיפורו של רס"ן גוני הרניק ז"ל

המצגת שתלווה את השיעור נפתחת בסיפור ילדים שכתבה רעיה הרניק, סופרת ומשוררת, אמו של רס"ן גוני הרניק ז"ל- יליד ירושלים, מפקד סירת גולני שנהרג בקרב על הבופור במלחמת לבנון הראשונה. **קראי יחד עם התלמידים את הסיפור.**

דיון

- איך מתוארים חייו של גוני? מה אפיין אותו?
- מה הקשר בין הבחירות שבחר גוני בחייו (לפקד, להנהיג- "לא מת כגיבור אלא חי כגיבור") לבין ההגנה על הארץ?
- על מה גוני וחבריו יצאו להגן, לפי דבריה של רעיה? בעבור מה הם נהרגו? (לא "רק" בעבור שטח ובעבור קיומה של המדינה, אלא גם עבור החברה כאן בארץ וחייהם של הפרטים בה)

חלק ב' - כולנו רקמה אנושית אחת חיה (20 דק')

במצגת: שקופית 11: השיר "רקמה אנושית אחת", שכתב מוטי המר

השמיעו את השיר והנחו את התלמידים לעקוב יחד עם המילים.

דיון:

- מה זה אומר ש"כולנו רקמה אנושית אחת חיה"? מה הקשר בינינו לפי השיר?
- איך הרעיון הזה שכולנו קשורים זה לזה, מתקשר לסיפור של גוני וליום הזיכרון בכלל?
- איך ההשפעה שלנו זה על זה כפרטים בחברה באה לידי ביטוי במציאות?
- אולי זאת הסיבה שאנחנו מתגייסים לצבא? יכולים להיות לדעתכם לרעיון הזה עוד ביטויים מעבר לשירות הצבאי?

למחנכת:

בחלק הזה ישנו מקום לדבר על הזיקה שאנו מרגישים לנופלים והיותם חלק מהרקמה האחת שבה אנו חיים, אך הדגש החשוב הוא דווקא על הקשר הקיים בין הפרטים החיים בחברה. הצו אותו הותירו לנו הנופלים הוא צו של חיים, וחשוב שבשיעור יעלה המסר כי כחברה אנחנו משפיעים זה על זה בבחירות שלנו באופן יומיומי. השירות הצבאי הוא דוגמה אחת לביטוי של הרעיון הזה, אך לא היחידה - למעשה יש לנו הזדמנויות רבות להשפיע על איך תיראה החברה עבור כולם. בחלק הבא ניתן יחד עם התלמידים דוגמאות למעשים שכולנו יכולים לעשות שבכוחם לחזק את החברה.

חלק ג' - חיזוק החברה בחיי היומיום (15 דק')

שאלו ?

- איך לדעתכם ביומיום ניתן להביא לידי ביטוי את רעיון הרקמה האנושית ולחזק את החברה?

ביטויי סולידריות בחברה

משימה: על כל תלמיד\ה למצוא כתבה מתקופת הקורונה (או, טוב יותר: דוגמה שמכירים מהסביבה הקרובה) שמחזקת את הרקמה האנושית ולשלוח בקבוצת הווטסאפ הכיתתית. לדוגמה: חלוקת סלי מזון למי שזקוק להם, חמ"ל טלפונים לקשישים... תני ל3 תלמידים לספר בכמה מילים על הדוגמה שהביאו.

אמרו

בהיעדר טקסים ועצרות, יום הזיכרון השנה עלול להיות יום שמצויין כמעט ורק ע"י המשפחות השכולות. לכן חשוב שנמצא דרכים משמעותיות לציין אותו במשותף, גם במצב בו אנו נמצאים.

הצעה לציון משמעותי ליום הזיכרון באופן מקוון

אתם מוזמנים לבחור נופל\ת ולהכיר את סיפורו, להדליק נר לזכרו\ה ולשתף את הסיפור דרך אתר "יזכור":
www.izkor.gov.il/MemoryCandle

לסיכום: החיים שלנו בארץ הזאת הם יקרים וחשובים וישנם אנשים רבים ששילמו בחייהם כדי להבטיח את קיומה של החברה שלנו, עם זכרם אנו מתייחדים היום. כדי להעניק לחיינו משמעות ולהפכם לחיים הראויים לזכר אותם חללים, עלינו לחזק את החברה שלנו דרך מעשים רבים שכולנו יכולים לעשות ביומיום.

במצב בו אנחנו מחוייבים להישאר בבית, אנחנו פחות ופחות מרגישים את היותנו חלק מחברה. הבחירה להיפגש לשיעור חברה ולטקס מחזקת את הרקמה המשותפת שלנו.